

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7Csp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120205457
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Gáborová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120205457.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Danou Gáborovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. AK JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: M. T., nar. XX.X.XXXX, H. XXX/X, D., o zaplatenie sumy 3634,72 eura, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2638,74 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 3.2.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,20%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 12.5.2020 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3634,72 eura spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 11,79 % ročne zo sumy 3362,10 eura od 03.02.2018 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3599,72 eura od 03.02.2018 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 (nástupnícka spoločnosť). Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len Cetelem) v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 26.04.2016 uzavrel Cetelem ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „úverová zmluva“) podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému klasický spotrebiteľský úver vo výške 4000 eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 60 mesačných splátok vo výške 92,97 eura so splatnosťou prvej splátky 15.6.2016. Žalovaný dňa 26.4.2016 uzavrel s Cetelemom aj poistenie „Prihláška k poisteniu - Poistenie pravidelných platieb“. Podpisom predmetnej prihlášky žalovaný prijal základný súbor poistenia, za ktorý mal uhrádzať poistné 4,52 eura mesačne. Súčasne žalovaný podpisom predmetnej prihlášky vzal na vedomie, že uvedená suma poistného bude splatná spolu

so splátkou úveru ako aj skutočnosť, že mesačná splátka úveru a poistenia predstavuje sumu 97,49 eura. Na základe úverovej zmluvy Cetelem poskytol žalovanému úver tak, že dňa 25.5.2016 previedol požadované peňažné prostriedky na účet žalovaného, čo potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovaného. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi do dňa 11.5.2020 len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 1361,26 eura, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 2.2.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Žalobca voči žalovanému eviduje neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 3634,72 eura (3.362,10 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 183,98 eura z titulu dlžných úrokov z úveru; 53,64 eura z titulu dlžného poistného z úveru; 35,00 eura z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 11,79 % ročne zo sumy 3362,10 eura od 03.02.2018 až do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3599,72 eura od 03.02.2018 až do zaplataenia (žalobca si neuplatňuje úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky).

2. Súd vo veci vydal dňa 15.6.2020 platobný rozkaz, č. k. 7Csp/43/2020-53, ktorý bol pre nedoručenie žalovanému uznesením súdu zo dňa 3.11.2020 zrušený pre nedoručenie žalovanému do vlastných rúk.

3. Žalovaný, ktorému bol opis žaloby s prílohami a s výzvou, ktorou mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe doručená podľa § 116 ods. 2 CSP, sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne nevyjadril, v konaní bol nečinný. Skutkové tvrdenia žalobcu nespochybnil.

4. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti strán sporu a PZ žalobcu v zmysle § 180 CSP.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na vydanie platobného rozkazu a predloženými listinnými dôkazmi, pričom vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Právny predchodca žalobca a žalovaný dňa 26.4.2016 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len zmluva). Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4000 eur a žalovaný sa zaviazal úver spolu s úrokmi uhradiť v 60 mesačných splátkach po 92,97 eura, so splatnosťou prvej splátky k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý, so splatnosťou každej mesačnej splátky vždy k 15. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 15.5.2021. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba 11,79 %, RPMN 12,45 %, priemerná hodnota RPMN 17,18 %. Celková čiastka úveru bola 5313 eur. Žalovaný dňa 26.4.2016 uzavrel s právnym predchodcom žalobcu aj poistenie „Prihláška k poisteniu - Poistenie pravidelných platieb“. Podpisom predmetnej prihlášky žalovaný prijal základný súbor poistenia, za ktorý mal uhrádzať poistné 4,52 eura mesačne. Súčasne žalovaný podpisom predmetnej prihlášky vzal na vedomie, že uvedená suma poistného bude splatná spolu so splátkou úveru ako aj skutočnosť, že mesačná splátka úveru a poistenia predstavuje sumu 97,49 eura. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 1.2.2018 vyplývalo, že žalovaný uhradil v splátkach celkovo sumu 1361,26 eura. S účinnosťou ku dňu 30.6.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 (nástupnícka spoločnosť). Výzvou zo dňa 3.11.2017 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy pod hrozbou zosplatnenia celej nesplatennej časti úveru. Doručovanie zásielky žalovanému preukázal žalobca podacím hárkom. Žalobca listom zo dňa 28.2.2018 oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa stala splatnou k 2.2.2018. Doručenie zásielky zdokladoval žalobca podacím hárkom.

7. Podľa § 1 ods 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti: celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právne formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v čase uzavretia zmluvy.

19. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zmluva, ktorú právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvoril, je spotrebiteľskou zmluvou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 OZ). Súd posúdil predmetný zmluvný vzťah ako spotrebiteľský, nakoľko právny predchodca žalobcu bol dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej

zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ prednostne použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Keďže účastníkom vzťahu bol spotrebiteľ, je potrebné aplikovať na právny vzťah všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Tieto ustanovenia sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

20. Preskúmaním predmetnej zmluvy a jej obsahových náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd konštatuje, že zmluva obsahuje nesprávnu výšku celkového úveru, keď v predmetnej zmluve je uvedená ako celková čiastka k zaplateniu suma 5313 eura, avšak vynásobením počtu splátok s výškou mesačnej splátky vyplýva, že pri výške mesačnej splátky 92,97 eura by žalovaný bol zaviazaný na celkovú úhradu vo výške 5578,20 eura a v prípade poistenia, keď sa výška mesačnej splátky zvýšila na sumu 97,49 eur, by žalovaný musel celkovo hradiť sumu 5849,40 eura čo je v rozpore s čiastkou uvedenou v zmluve o spotrebiteľskom úvere. S poukazom na uvedené je zrejmé, že žalovaný by úver preplatil o 200 eur v prvom prípade, v druhom po zohľadnení poistného až o 500 eur, čo je v rozpore s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd konštatuje, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový a to z dôvodu, že aj keď žalobca uviedol celkovú výšku úveru, takáto výška bola uvedená nesprávne a to v neprospech žalovaného, ktorý by bol povinný uhradiť vyššiu sumu ako uviedol samotný žalobca v zmluve, pričom žalovaný, keď vstupuje do vzťahu s veriteľom vyhodnocuje na základe všetkých atribútov (úrok, RPMN a pod.), či práve s tým - ktorým veriteľom uzavrie zmluvu, nakoľko taký úver by bol pre neho najpriateľnejší. Takéto uvedenie nesprávnej výšky celkového úveru je zavádzajúce a majúce za následok posudzovania nároku žalobcu ako bezúročný a bezpoplatkový. Súd z predložených listín má za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4000 eur, pričom žalovaný uhradil časť úveru vo výške 1361,26 eura. Súd na základe vykonaného dokazovania konštatuje, že žaloba je podaná dôvodne v časti o zaplatenie sumy 2638,74 eura; žalobca uniesol dôkazné bremeno, keď preukázal, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4000 eur. Úver sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 92,97 eura a v prípade poistenia 97,49 eura a keďže žalovaný nesplácal úver riadne a včas, pričom uhradil len dlžnú sumu vo výške 1361,26 eura, porušil tým ustanovenia zmluvy o úvere ako aj vyššie citované zákonné ustanovenia a dostal sa do omeškania so splácaním úveru, preto žalobca po splnení podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 2.2.2018. Nakoľko súd vyhodnotil predmetný úver za bezúročný a bezpoplatkový, súd žalobcovi priznal nárok na žalovanú sumu vo výške 2638,74 eura a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, t.j. v časti nad sumu 2638,74 eura, úroku vo výške 11,79% p.a. zo sumy 3362,10 eura od 3.2.2018 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 927,98 eura od 3.2.2018 do zaplatenia. Súd nepriznal žalobcovi ani nárok v podobe náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 35 eura, keď súd nemal za preukázané, čo ma táto suma predstavovať. Z podanej žaloby ako aj z príloh nie je zrejmé, čo za náklady vo výške 35 eura žalobcovi mali vzniknúť. Odkaz na bod 3.2 časti 3. úverovej zmluvy nie je preukázanie a zdokladovanie takto požadovaného nároku.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z meškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2638,74 eur (4000-1361,26) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 3.2.2018 do zaplatenia, nakoľko súd mal za preukázané, že žalovaný neplatil úver riadne a včas, čím sa dostal do omeškania, žalobca si úrok z omeškania uplatnil dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej

splatnosti, a preto súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Zb. a uložil tak povinnosť žalovanému uhradiť všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

24. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa žalobou voči žalovanému domáhal zaplattenia sumy celkom 3634,72 eur, priznaná suma bola 2638,74 eur, žalobca mal tak úspech v konaní 72,60% (2638,74:2634,72) x 100), žalovaný 27,40 %, miera úspechu je 45,20 % (72,60-27,40), preto súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 45,20%, nakoľko v takomto rozsahu bol úspešný v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364CSP)

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3CSP)

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.